

Oczami niewidomego (odcinek 69): nie bój się pomóc (cz.1) - autyzm

Data publikacji: 8.01.2017 17:55

Co wiemy o autyzmie? Jak się zachować w obecności osoby autystycznej - dziecka i dorosłego? Jak pomóc, żeby nie zaszkodzić?

□

Zgodnie z ustawą o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych „Niepełnosprawnymi są osoby, których stan fizyczny, psychiczny lub umysłowy trwale lub okresowo utrudnia, ogranicza bądź uniemożliwia wypełnianie ról społecznych, a w szczególności ogranicza zdolności do wykonywania pracy zawodowej”.

Nie zawsze, spotykając taką osobę na zakupach, spacerze czy na chodniku zaraz zauważymy, że na coś choruje. Bywają przypadki niepełnosprawności, której nie widać. Możemy się o niej dowiedzieć dopiero podczas rozmowy z taką osobą, o ile się do niej przyzna.

Co wiemy o autyzmie? Jak się zachować w obecności osoby autystycznej – dziecka i dorosłego? Jak pomóc, żeby nie zaszkodzić?

Autyzm uznany jest za jeden z najpoważniejszych problemów zdrowotnych świata obok raka, cukrzycy czy AIDS. Wykrywalność autyzmu dziecięcego w Polsce to 1 na trzysta, przy 1 na sto w Wielkiej Brytanii czy USA. Autyzm dziecięcy to zaburzenie rozwojowe, które zaczyna się we wczesnym dzieciństwie i trwa całe życie. Dlatego nie możemy twierdzić, że jest to tylko choroba występująca u dzieci. Chorują na nią i osoby dorosłe.

Autyzm to zaburzenie rozwojowe, które wpływa na to, w jaki sposób osoba nim dotknięta postrzega świat, przetwarza informacje płynące z otoczenia i współdziała z innymi. Osoby te zwykle z trudem nawiązują relacje z innymi ludźmi, mają problemy z komunikacją. U części z takich osób występują również trudności w uczeniu się.

Ale czy coś takiego może dyskryminować taką osobę w naszym środowisku? Wiele osób twierdzi, że dzieciaki i osoby dorosłe chorujące na autyzm są śmieszni i niegrzeczni. Piszę tak, bo słyszałem taką opinię.

Każdy z nas – czy to mający kontakt z takimi osobami, czy nie– nie jest „alfą i omegą” – i nie musi się orientować, jak się zachować w towarzystwie takich osób.

Spotykając się z osobą autystyczną należy pamiętać o podstawach:

- nie wyręczajmy nadmiernie osoby autystycznej,
- nie podporządkowujmy się rytuałom osoby chorej,
- nie organizujmy takiej osobie zbyt dużej ilości terapeutów,
- nie chodźmy utartymi ścieżkami,
- zwiększmy ruch na powietrzu,
- nie pozostawiamy takiej osoby na zbyt długi czas samotnie,
- nie męczmy zbyt długo takiej osoby bo wówczas myśli i działa zbyt wolniej,
- nie wychowujmy dziecka autystycznego bezstresowo, bo mu to bardziej szkodzi niż normalne traktowanie.

Osoby autystyczne zarówno dzieci i dorośli są jedynie chorymi, od których nie można się zarazić tą chorobą. Naprawdę nie bójmy się takim ludziom pomagać. Nas to nie kosztuje wiele, a im to naprawdę przyniesie dużo radości.

Andrzej Koenig